

Zevachim – Simanim

פרק ג – כל הפסולין

Daf 35 – לה – דף

1. זריקה of blood from the floor on Erev Pesach, and why the עזרה was plugged

Rebbe Yehudah said that on Erev Pesach, a cup was filled from blood on the עזרה floor from the numerous פסחים which had been brought, and applied to the מזבח, so that if any *pesach's* blood had spilled from its כלי, it would be validated. Since Kohanim are זריזין – *diligent*, they are certain to have been מקבל all the blood, but since they act rapidly, some may have spilled from its כלי. Although most of the blood on the floor may not be fit for the מזבח, Rebbe Yehudah holds אין דם מבטל דם – *blood cannot nullify blood*, so even a minute amount of valid blood is qualified to use for its *pesach*. Rebbe Yehudah asked the Chochomim, who held this blood cannot be used, why then was the עזרה plugged on Erev Pesach? They answered: שבח הוא לבני אהרן שיהלכו עד ארכובותיהן בדם – *it is a praise to the Kohanim that they walk in blood* [of *korbanos*] up to their knees. Since it is a liquid, it does not constitute a חציצה from the floor. Since they cannot perform *avodah* with soiled בגדי כהונה, this was only done when they carried wood to the מזבח, which is not an *avodah*. During *avodah*, they walked upon איצטבי – *raised* [stones] in the עזרה floor.

2. Intent to eat something not meant to be eaten – ex. blood

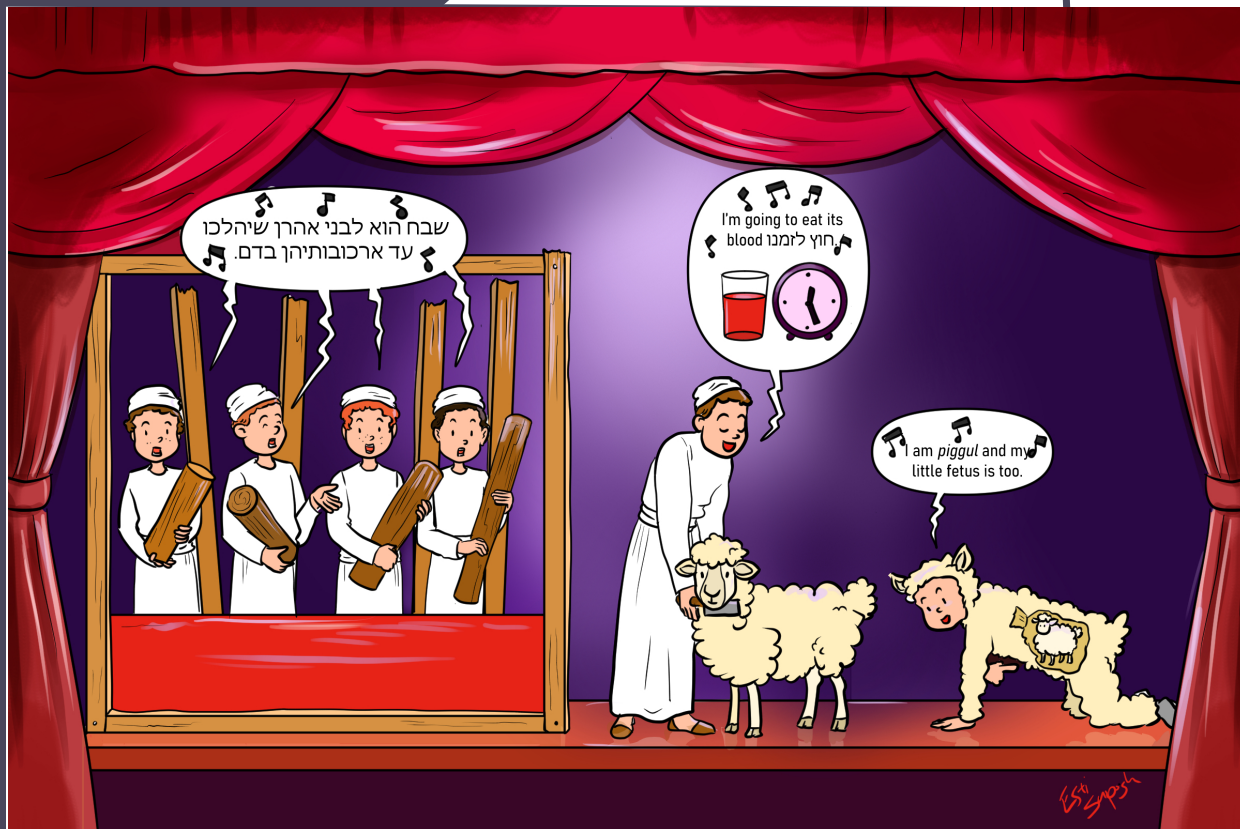
The next Mishnah states that if one *shechts* a *korban* with intent לראובן דבר שאין דרכו לאכול – *to eat something not meant to be eaten* (rather, to be placed on the מזבח, i.e., blood or אימורין), ולהקטיר דבר שאין דרכו להקטיר, *or to burn* on the מזבח *that which is not meant to be burned* (rather, it is meant to be eaten), and he intended this to occur חוץ למזבח, the Tanna Kamma says the *korban* remains valid (because he did not have intentions that were legitimate), but Rebbe Eliezer invalidates it. If his intent was to eat something meant to be eaten, or burn something meant to be burned, for less than כזית, the *korban* is valid (even if he intended to eat a חצי זית and burn a חצי זית). The Mishnah states that if he intended to eat a כזית (חוץ למקומו or חוץ לזמנו) of something neither eaten nor burned, such as עור – *hide*, bones, horns, etc., the *korban* remains valid. Furthermore, one is not liable for eating such items even if the *korban* became פגול, נותר, טמא, or בשר.

3. Parts of *korbanos* which cannot make פגול, but become פגול together with the *korban* - ex. שליל

Rebbe Elazar said: פיגול בזבח – *if one had piggul intent about a korban*, נתפגל השליל – *the fetus* of the *korban* also becomes *piggul*, and obligates *kares* for eating it. However, בשליל לא נתפגל הזבח – *if he had piggul intent only about the fetus, the korban does not become piggul*, because the שליל is not ordinarily eaten. Similarly, פיגול intent to eat a bird's אל – *neck sinew*, which is edible, renders even the מוראה – *crop piggul*, although it is not ordinarily eaten, but intent about the מוראה would not make the אל *piggul*. Finally, פיגול intent to burn the אימורין of פרים הנשרפין – *bulls which are burned* outside ירושלים renders even the פרים's meat *piggul*, but פיגול intent to eat the פרים's meat does not make the אימורין *piggul*. Ultimately, Rava supports Rebbe Elazar from our Mishnah, which states that פיגול intent to eat the שליל or שליא – *afterbirth* of a *korban* does not make the *korban* פיגול, and פיגול intent to eat the eggs or milk of *korbanos*, also does not make the *korban* פיגול. It then concludes that one is not liable for eating the eggs or milk of *korbanos* which are פיגול, implying that one is liable for eating the שליל or שליא of a *korban* which was made פיגול.

Siman – Children's Choir Singing La-la-la

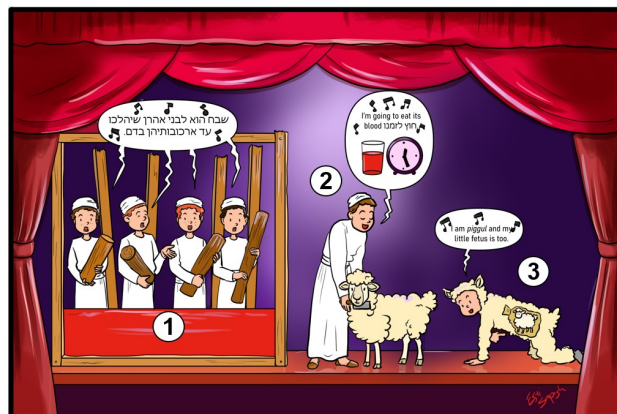
As the Zevachim **Children's Choir** stood in fake blood up to their knees singing the praises of the Kohanim, one boy pretended to do a *shechitah*, and performed a חוץ לזמנו duet with intent to eat the blood which isn't typically eaten, with another boy dressed up as a sheep who harmonized that he was *piggul* and his little fetus was too.

As the Zevachim **Children's Choir** stood in fake blood up to their knees singing the praises of the *Kohanim*, one boy pretended to do a *shechitah*, and performed a חוץ לזמנו duet with intent to eat the blood which isn't typically eaten, with another boy dressed up as a sheep who harmonized that he was *piggul* and his little fetus was too.

3 things to remember

1. זריקה of blood from the floor on Erev Pesach, and why the עזרה was plugged
2. Intent to eat something not meant to be eaten
3. Parts of *korbanos* which cannot make פיגול, but become פיגול together with the *korban*

Zevachim – Simanim

פרק ג – כל הפסולין

דף לו – Daf 36

1. Other intentions to transgress the laws of a *korban* – ex. Intending to leave its blood until next day

The next Mishnah states that if one *shechts* a *korban* למחר או אימוריו until the next day, *intending to leave its blood or* או להוציאן לחוץ, *or to take them out of the* עזרה, Rebbe Yehudah invalidates the *korban*, but the Chochomim say it is valid. If he intended to place its blood somewhere on the מזבח other than its correct place, or on the wrong מזבח, or that people should eat it, or offer it on the מזבח, or that ערלים should eat it, or offer it on the מזבח, or to break the bones of a *korban pesach*, or to eat a *pesach* not fully roasted (both of which are prohibited), or to mix its blood with blood of invalid *korbanos*, the *korban* remains valid in all these cases, despite the intent to transgress the laws of the *korban*, שאין מחשבה פוסלת אלא בחוץ לזמנו וחוץ למקומו – *because no intent invalidates [a korban] except for intent for consumption outside its time and outside its place*, והפסח והחטאת – *and intent to perform avodah of a pesach or chatas not for its sake*.

2. Rebbe Yehudah holds מחשבת הינוח – *intent to leave a korban past its time invalidates it*

In the Mishnah, Rebbe Yehudah said that one who *shechts* with the intent to leave the blood או אימוריו until the next day, or to take them out of the עזרה, invalidates the *korban* (the Chochomim disagree). After the first explanation is challenged, the Gemara eventually presents a Baraisa in which Rebbe Yehudah says to the Chochomim: אי אתם מודים שאם הניחו למחר שהוא פסול – *“Do you not agree that if he actually left [the blood] until the next day, that [the korban] is invalidated?”* – *So too, if he merely intended to leave it until the next day, [the korban] is invalidated.* Similarly, just as removing the blood from the עזרה invalidates the *korban* (since it is disqualified for זריקה), intent to do so also invalidates the *korban*, according to Rebbe Yehudah. The Gemara proceeds to explain why Rebbe Yehudah agrees that none of the other intents of the Mishnah invalidate the *korban*. For example, intent to break the bones of the *pesach*, or eat it partially unroasted, does not invalidate the *korban*, since even if he would do so, the *korban* would remain valid.

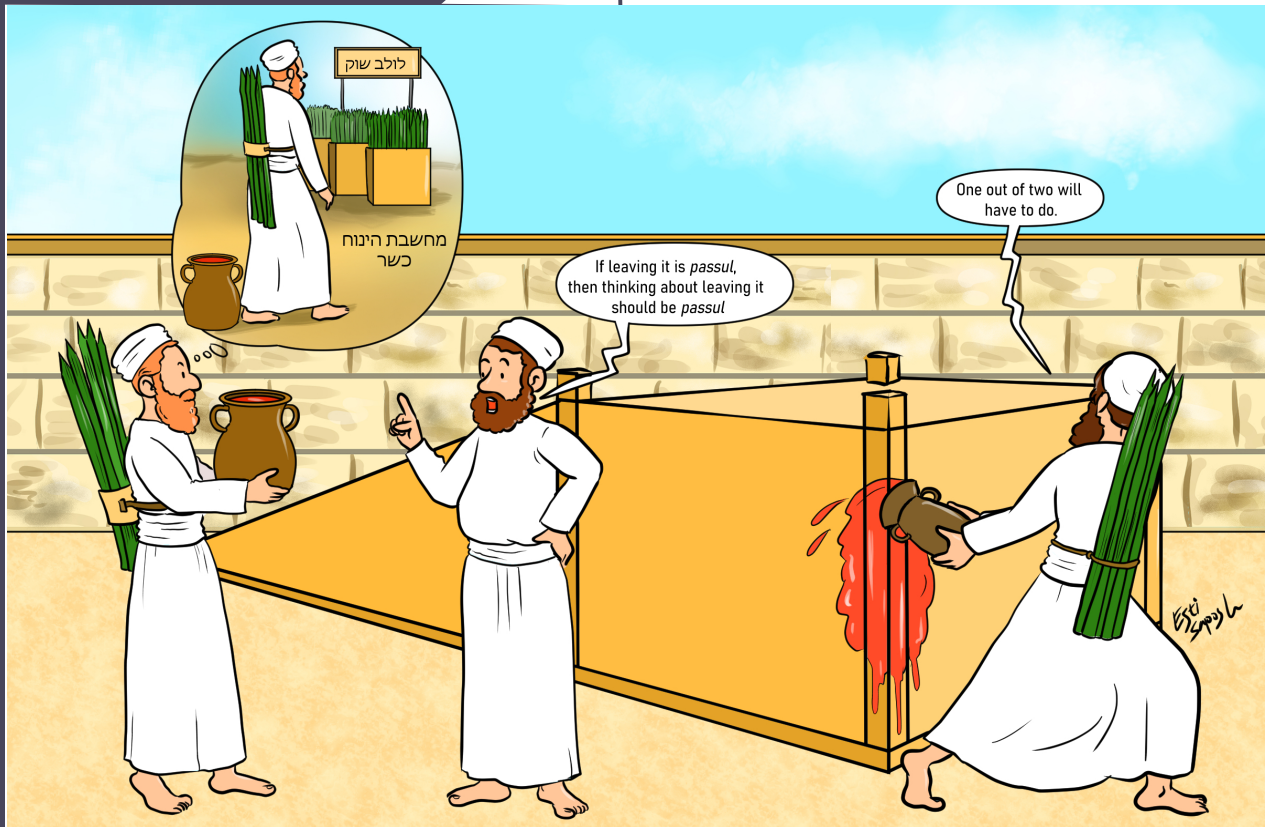
פרק ד – בית שמה

3. One מתנה is adequate בדיעבד for *korbanos* of the מזבח החיצון

The fourth Perek begins: בית שמאי אומרים – *Beis Shammai says: regarding all bloods which are to be applied on the Outer mizbeiach, שנתן במתנה אחת כיפר – that [the Kohen] only made one application, he effects atonement* (even if two were required לכתחילה). Regarding חטאת, which requires four מתנות, Beis Shammai says that if two מתנות were made, it is מכפר, but Beis Hillel says: אחת מתנה אחת כיפר – *even regarding a chatas that he made only one application, he effected atonement.* Since one מתנה effects כפרה, the Mishnah states that if he made the first מתנה properly and the second with an intent of לזמנו, חוץ למקומו, the *korban* is valid. In contrast, if the first מתנה was made לזמנו, חוץ למקומו, and the second למקומו, חוץ לזמנו, it is full-fledged פיגול. A Baraisa teaches the source that all *korbanos* brought on the מזבח החיצון are מכפר with a single מתנה: ודם זבחיך ישפך – *and the blood of your korbanos shall be poured*, implying a single “pouring” is sufficient. The next Daf discusses numerous other *derashos* made from this *passuk* and ultimately offers another source for Tannaim who *darshen* this *passuk* differently.

Siman – Lulav

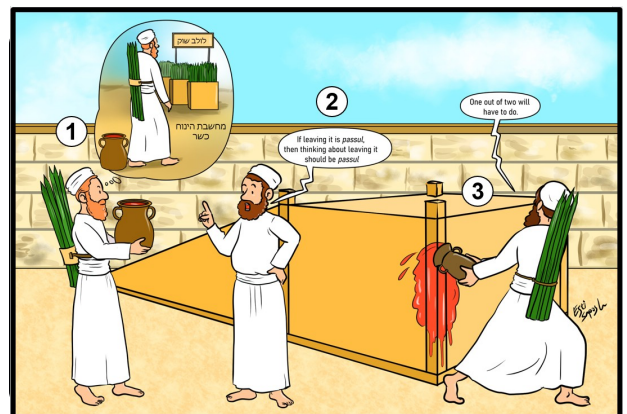
The Kohen **lulav** merchant who was in a rush to the *shuk* and held that thinking about leaving the blood until tomorrow won't *passul* the *korban*, was told by another Kohen that if actually leaving it is *passul*, then thinking about leaving it is too, while another seller rushing out only did one מתנה on the מזבח החיצון for a *korban* that needed two, which was also כיפר.

The Kohen **lulav** merchant who was in a rush to the *shuk* and held that thinking about leaving the blood until tomorrow won't *passul* the *korban*, was told by another Kohen that if actually leaving it is *passul*, then thinking about leaving it is too, while another seller rushing out **only did one מתנה** on the **מזבח החיצון** for a *korban* that needed two, which was also **ביפר**.

3 things to remember

1. Other intentions to transgress the laws of a *korban* – ex. Intending to leave its blood until next day
2. Rebbe Yehudah holds מחשבת הינוח – intent to leave a *korban* past its time invalidates it
3. One מתנה is adequate בדיעבד for *korbanos* of the **מזבח החיצון**

Zevachim – Simanim

פרק ד – בית שמא

דף לז – Daf 37

1. *Machlokes* if a *korban* requiring זריקה is יוצא with שפיכה – pouring

A Baraisa had derived from "ודם זבחיך ישפך" that one מתנה suffices for *korbanos* of the מזבח החיצון. The Gemara objects that another Baraisa *darshens* this to teach שפיכה שנתנן בזריקה – for [bloods] which should be applied by throwing, which [a Kohen] applied instead by pouring, that he is יוצא?! It answers that the first Baraisa holds like Rebbe Akiva, that לא זריקה בכלל שפיכה – throwing is not included in pouring, and ולא שפיכה בכלל זריקה – pouring is not included in throwing, i.e., one who pours the blood of a *korban* requiring זריקה is not יוצא [since he does not *darshens* the *passuk* like Rebbe Yishmael, it is thus available to *darshens* that one מתנה suffices]. This *machlokes* emerges from a Mishnah, in which Rebbe Yishmael says: *if one made the berachah for [eating] the korban pesach, he has also exempted that of the korban [chagigah]*. Since a *pesach's* blood is poured, and a חגיגה's blood is נדרק, he holds שפיכה בכלל זריקה, and the *pesach's berachah* covers the חגיגה. However, the *chagigah's berachah* would not cover the *pesach's*. Rebbe Akiva says neither *berachah* covers the other, holding that even זריקה is not שפיכה בכלל.

2. *Machlokes* about the source that *bechor*, *maaser*, and *pesach* require מתן דמים ואימורים

The Gemara asks that "ודם זבחיך ישפך" is needed for yet another *derashah*: in a Baraisa, Rebbe Yishmael says that although a *passuk* teaches that a *bechor's* blood is נדרק, and its אימורים are burned on the מזבח, the source that *pesach* also require מתן דמים ואימורים is "ודם זבחיך ישפך". How can this *passuk* also teach that a single מתנה is sufficient? The Gemara answers that the earlier Baraisa holds like Rebbe Yose HaGlili, who derives that *maaser* and *pesach* require מתן דמים ואימורים from the *passuk* of *bechor* itself: [the *passuk*] does not say to throw "its blood," but "their" blood; חלבו לא נאמר אלא חלבם – it does not say to burn "its fat," but "their fat." These plural terms teach that *bechor*, *maaser*, and *pesach* all require מתן דמים ואימורים. [Accordingly, Rebbe Yose HaGlili holds the blood of these *korbanos* is נדרק, whereas Rebbe Yishmael holds it is poured.] This *passuk* says "ובשרם יהיה לך" – and "their" meat shall be yours (i.e., for Kohanim). According to Rebbe Yishmael, the plurality refers to all בכורות. According to Rebbe Yose HaGlili, this teaches that a *bechor* מום בעל מום is also given to a Kohen.

3. *Machlokes* if one or two מתנות of a חטאת are מעבב

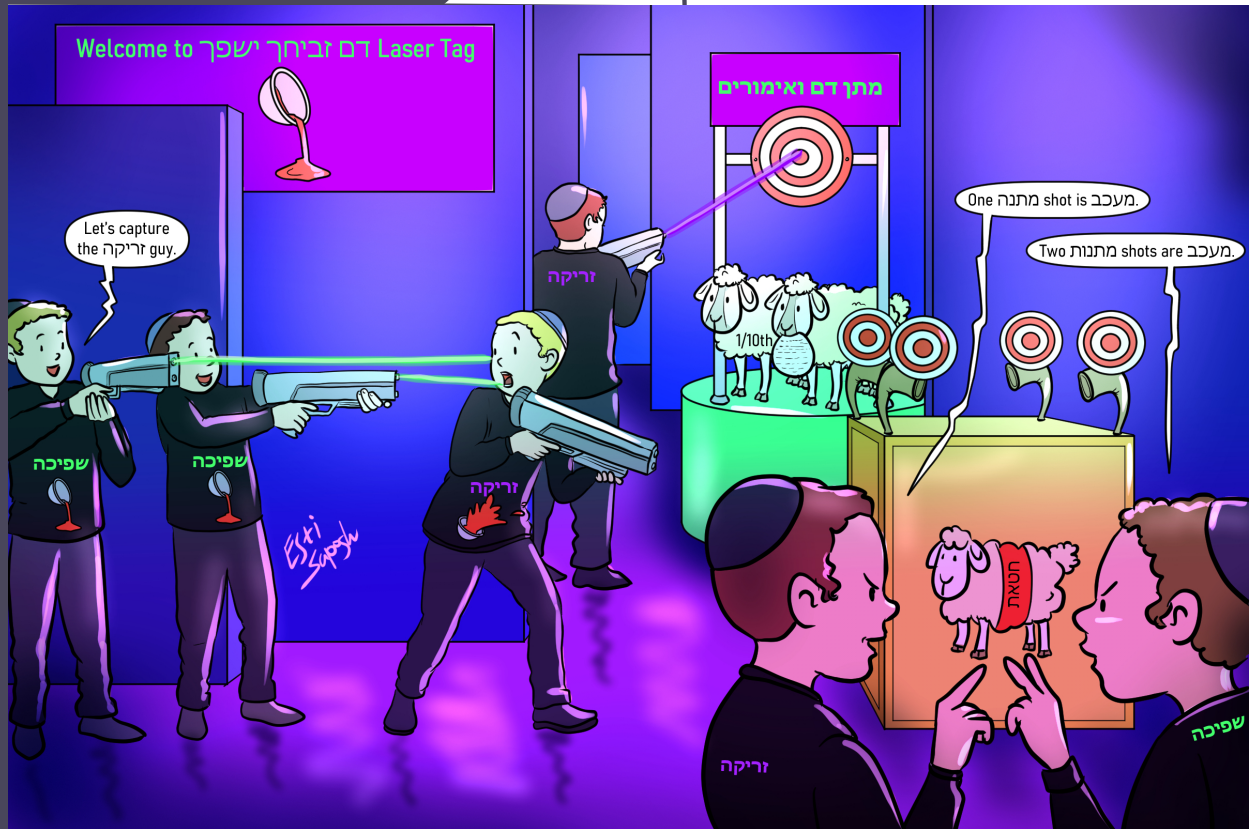
In the Mishnah, Beis Shammai said that two מתנות of blood of a חטאת are מעבב. Rav Huna explains that the *pesukim* mention the word "קרנות" – horns (of the מזבח) three times, with the plural term indicating a total of six. Four of these are למצוה – the commanded procedure, and two are מעבב. Beis Hillel holds only one מתנה is מעבב, because two of the words are written as "קרנת" without a "ו", and can be read as the singular "קרנת". This results in a total of four; three are למצוה, and only one is מעבב. We do not say all four are למצוה, and none are מעבב, because כפרה אהני – we do not find atonement without any [avodah on the מזבח]. Alternatively, Beis Hillel holds אהני – the pronounced form of the word has effect, and the written form has effect. Thus, the pronounced form (indicating six מתנות) adds one to the lower number, and the written form (indicating four) subtracts one from the higher number, resulting in a total of five. Four of these are למצוה, and one is מעבב.

Siman – Laser Tag

At the "דם זבחיך ישפך" laser tag game featuring the זריקה versus the שפיכה teams, where the goal was for the שפיכה team to capture a זריקה member, one player was able to hit the מתן דמים ואימורים target in the *maaser beheimah* and *pesach* area, while two players were arguing whether a minimum of one or two מתנות shots were מעבב for the חטאת challenge.

דף לז | DAF 37

Laser Tag

At the "דם זבחיך ישפך" **laser tag** game featuring the **זריקה** versus the **שפיכה** teams, where the goal was for the **שפיכה** team to capture a **זריקה** member, one player was able to hit the **מתן דמים ואימורים** target in the **maaser beheimah** and **pesach** area, while two players were arguing whether a minimum of one or two **מתנות** shots were **מעכב** for the **חטאת** challenge. .

3 things to remember

1. Machlokes if a korban requiring זריקה is יוצא with שפיכה – pouring
2. Machlokes about the source that bechor, maaser, and pesach require דמים מתן דמים ואימורים
3. Machlokes if one or two מתנות of a חטאת is מעכב

Zevachim – Simanim

פרק ד – בית שמא

דף לח – Daf 38

1. לא מצינו דמים שחציין למעלה וחציין למטה

A Baraisa provides another source for Beis Hillel's opinion that a single מתנה suffices for a חטאת: the *pesukim* about וכפר אף על פי שלא נתן אלא – and [the Kohen] shall atone, etc. The first teaches – *he shall atone* – even though he only made three applications, the second וכפר teaches that he atones even with only two מתנות, and the third וכפר teaches that even a single מתנה atones. The Gemara asks that perhaps it should be *darshened* differently, with the first וכפר teaching that even if he only placed three of the מתנות above the line and one below (instead of all four above), it is still valid, and the second and third teaching that even one above the line and three below is still valid!? It answers: לא מצינו דמים שחציין למעלה וחציין למטה – *we never find blood applications of which half (i.e., some) are placed above the line, and half are placed below the line.* Therefore, the *passuk* must instead be teaching that only a single מתנה is מעבב.

2. Why שירים's placement is not an example of חציין למעלה וחציין למטה

The Gemara objects to the previous assertion (that no blood מתנות are partially "above" and partially "below") from various הזאות performed by the כהן גדול on Yom Kippur, but clarifies that they were not done in different places. The Gemara then asks that שירים – *remnants* of a חטאת are poured into the base of the מזבח, while its מתנות are above the line!? It answers that the pouring of שירים is not מעבב, and the principle that all מתנות must be in the same place only refers to מתנות which are מעבב. The Gemara still objects that there is an opinion that שירים הפנימים – pouring the remnants of the blood of inner חטאות *is* מעבב, yet it is poured in the יסוד of the מזבח, while the מתנות are all placed on the קרנות of the מזבח הפנימי ("above")!? It answers: בחד מקום קאמרין – *we are only saying about one location* (i.e., one מזבח) that all מתנות are either above or below, but this does not apply to a חטאת הפנימית, whose מתנות are placed in the מזבח הפנימי, and its שירים on the מזבח החיצון.

3. The last three מתנות of a חטאת have some *halachos* like the first מתנה, and some like the שירים

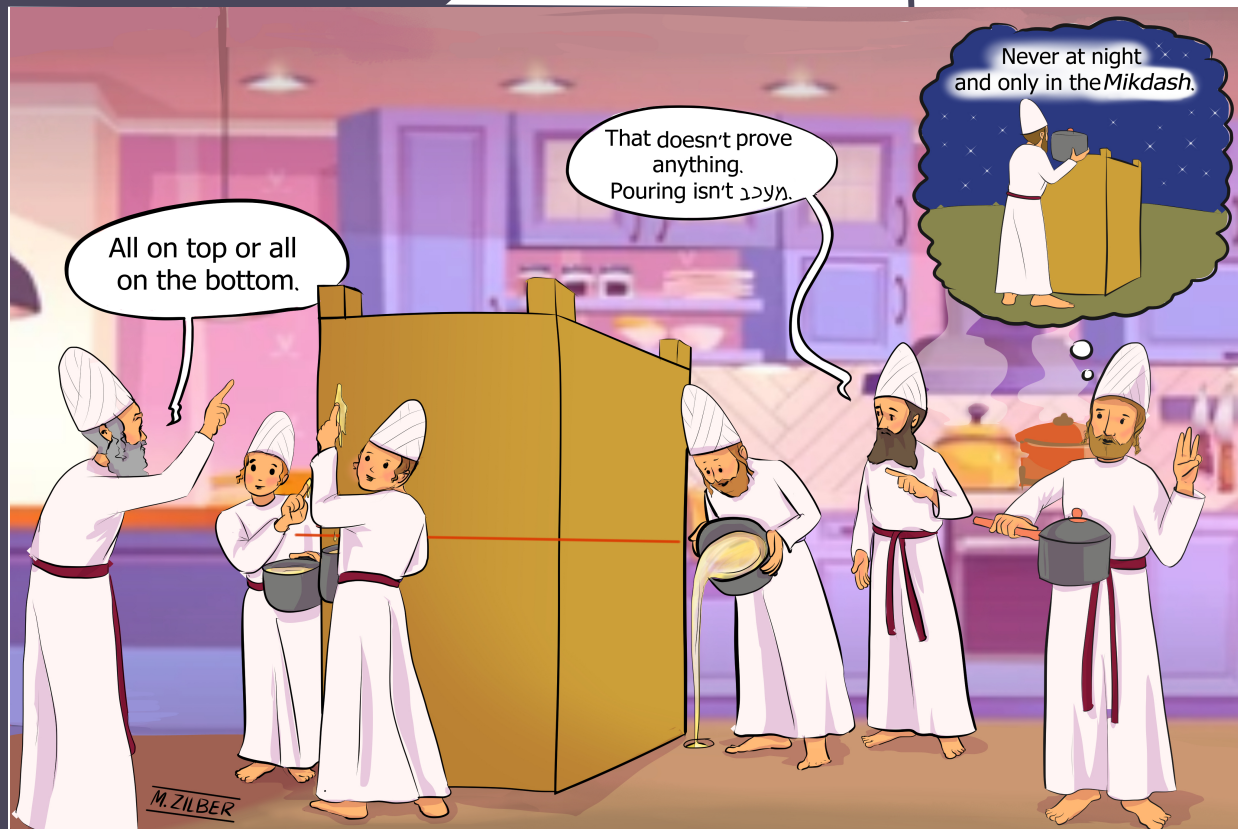
Rebbe Yochanan said: שלש מתנות שבחטאות – *the three last applications of chataas*, which are not critical, אינן באות – *are not brought at night*, like ordinary זריקה מיתה, ובאות לאחר מיתה – *but can be brought after the death* of the owner (unlike the first critical מתנה), *and one who offers any of them outside the Mikdash is liable* to כרת (the punishment for *avodah* outside the Mikdash), just like for the first מתנה. Rav Pappa says: יש מהן – *some of the laws* of the last three מתנות *are like its beginning* (i.e., the first, critical מתנה), *and some of their laws are like its end* (i.e., pouring שירים). In addition to Rebbe Yochanan's laws of "חושך" and "לילה" above, they are considered like ordinary זריקה regarding disqualifying זרים, requiring a כלי שרת, performing the מתנה onto the קרן of the מזבח, and with the Kohen's finger, the law of כיבוס – requiring the *washing* of a garment onto which blood spattered, and these מתנות create שירים (i.e., the remaining blood in the כלי must be poured into the יסוד). In addition to Rebbe Yochanan's law of "מיתה" above, they are considered like שירים such that they do not permit the meat for consumption, cannot create פיגול, and do not invalidate the *korban* if the blood enters the היכל.

Siman – Chicken Soup (דבר לח)

The young Kohanim in training using **chicken soup** for practice who made sure **never to do part of a מתנה above the line and part below**, had no problem **pouring** the leftover chicken soup **on the base since pouring isn't מעבב**, and were **careful to never do the last three of a חטאת at night or outside the Mikdash.**

דף לח | DAF 38

Chicken Soup (דבר לח)

The young Kohanim in training using **chicken soup** for practice who made sure **never to do part of a מתנה** above the line and part below, had no problem pouring the leftover chicken soup on the base since pouring isn't **מעבב**, and were careful to never do the last three of a חטאת at night or outside the Mikdash.

3 things to remember

1. לא מצינו דמים שחציו למעלה וחציו למטה
2. Why שירים's placement is not an example of למעלה וחציו למטה
3. The last three מתנות of a חטאת have some halachos like the first מתנה, and some like the שירים

Zevachim – Simanim

פרק ד – בית שמא

דף לט – Daf 39

1. Proving that the three מתנות of חטאת require כיבוס

On the previous Daf, Rav Pappa said that the three latter מתנות of a חטאת are subject to כיבוס – requiring the *washing* of a garment onto which blood spattered. He offered proof from a Mishnah which states that if blood of a חטאת spattered onto a garment from the קרן – *horn* or from the יסוד – *base* of the מזבח, it does not require כיבוס. This implies that blood *which is fit* to be placed *on the horn*, i.e., the last three מתנות, *does* require כיבוס. However, the Gemara objects that a similar inference should be made from "יסוד" that blood "fit" for the יסוד, i.e., שירים, should require כיבוס, which it does not!?! This question is discussed at length and ultimately stands. Ravina answers by distinguishing between the two terms: מן הקרן ממש – "*from the horn*" means literally blood taken from the קרן itself and implies that blood "fit for the קרן" (the last three מתנות) would not require כיבוס, as Rav Pappa said. However, "מן היסוד" means even that which is "fit for the יסוד" (i.e., שירים). He explains that "מן הקרן" cannot include blood "fit" for the קרן, because then it would be unnecessary to teach that blood fit for the יסוד does not require כיבוס.

2. Source that שיעיר ע"ז are חטאות פנימיות, but שיעירי רגלים and שיעירי ר"ח are not

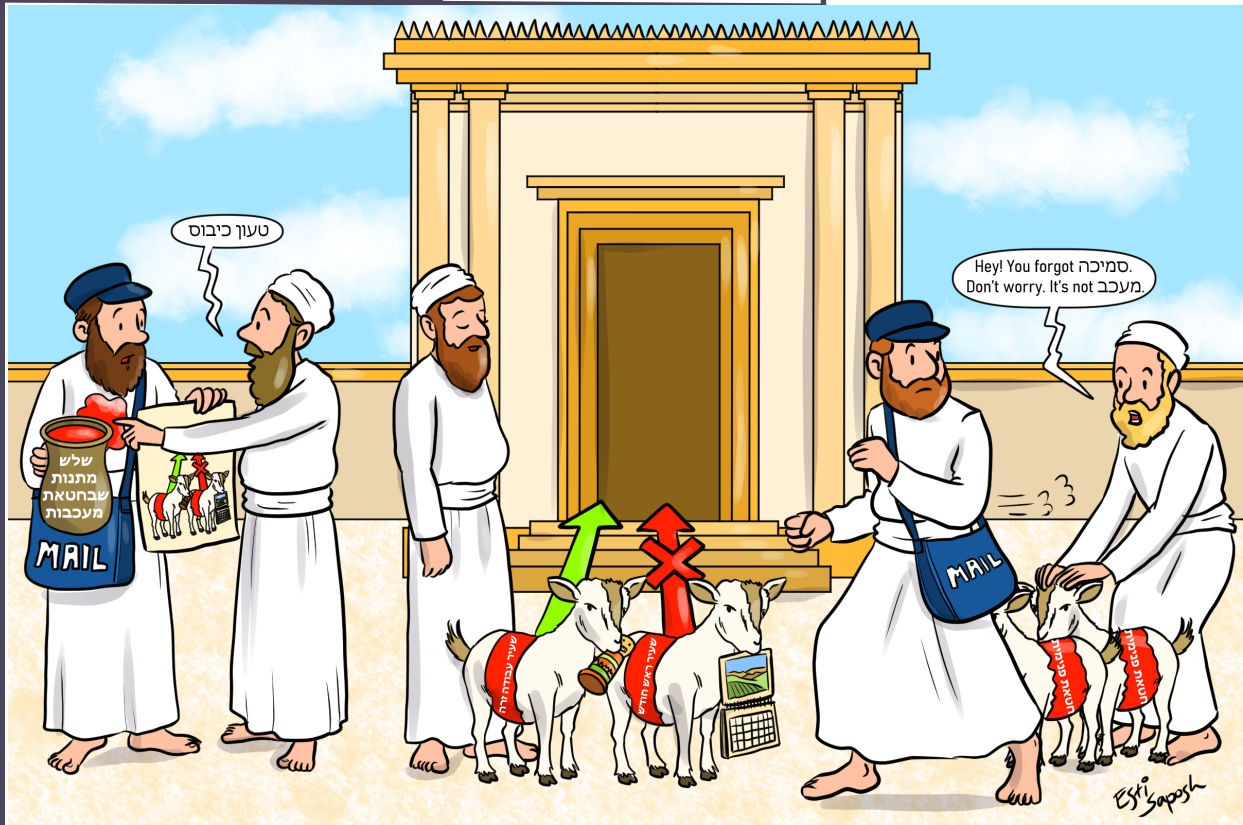
The Mishnah on Daf 36b taught that all מתנות of חטאות which are applied to the מזבח הפנימי are מעבב. A Baraisa derives these from extra words in the *passuk* about ציבור של פר. The word "החטאת" teaches: אלו שיעירי – *these are the goats* brought as a חטאת for communal *idolatry* (resulting from a mistaken ruling), teaching that they are also חטאות פנימיות, thus requiring blood מתנות before the פרוכת and on the מזבח הפנימי, and burning its meat outside Yerushalayim. We do not include the שיעירי רגלים and שיעירי ראש חודש (i.e., goats brought for the מוסף on these days) to also be חטאות פנימיות, because the word "לו" – *for it* excludes them. The Baraisa explains how it was known to include the שיעירי ע"ז, and exclude the others: ידועה מצוה ידועה: *I include these (שיעירי ע"ז) which atone for known transgressions of a mitzvah* (similar to the פר העלם דבר), and exclude the other שיעירים, which do not atone for known transgressions (but for unknown *tumah* transgressions in the Mikdash).

3. חטאת הפנימית and שירים are not מעבב for a סמיכה

After deriving from extra words that all הזאות – *sprinklings* of חטאות הפנימיות are מעבב, the Baraisa *darshens*: "וכפר" – *and he shall atone* [for them], teaching: אף על פי שלא סמך – *even if he did not lean* on the *korban* as required, "ונסלח" – *and it shall be forgiven* for them, teaching: אף על פי שלא נתן שירים – *even if he did not pour the blood remnants* into the יסוד. The Baraisa explains how it was known to invalidate a *korban* missing הזאות, but validate a *korban* missing סמיכה or שירים: *I invalidate [the korban] where sprinklings were omitted, because they are essential in all other places*, מקום, *and I validate [the korban] where סמיכה or pouring the remnants was omitted, because they are not essential in all other places*.

Siman – Letter (Mailman)

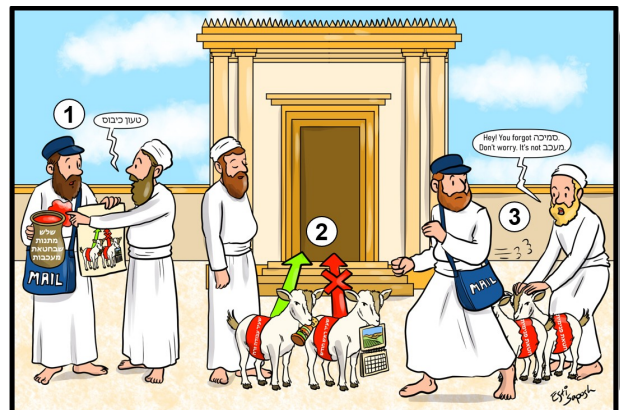
The Kohen **mailman** delivering the three latter מתנות of a חטאת that spilled on his uniform which would now require כיבוס, arrived just in time to inform the Kohanim that שיעירי ר"ח are not like the שיעירי עבודה זרה which were applied on the מזבח הפנימי, while a second Kohen **mailman** was in such a rush to deliver his mail that he forgot to do סמיכה on a חטאת פנימית and was relieved to hear it's not מעבב.

The Kohen **mailman** delivering the three latter מתנות of a חטאת that spilled on his uniform which would now require כיבוס, arrived just in time to inform the Kohanim that שעירי ר"ח are not like the שעירי עבודה זרה which were applied on the מזבח הפנימי, while a second Kohen **mailman** was in such a rush to deliver his mail that he forgot to do סמיכה on a מעכב חטאת and was relieved to hear it's not מעכב.

3 things to remember

1. Proving that the three מתנות of חטאת require כיבוס
2. Source that שעירי ע"ז are חטאות פנימיות, but שעירי ר"ח and גולים are not
3. מעכב שירים and סמיכה are not for a חטאת הפנימית

Zevachim – Simanim

פרק ד – בית שמא

דף מ – 40 Daf

1. **is not performed if the roof was broken through** **הזאה**

In a Baraisa, Rebbe Shimon says that because the Torah says the plural קרנות – *horns* regarding the גדול פר כהן, and again regarding the העלם דבר פר, and the two are compared with a היקש, we know that both require מתנות of their blood on all four קרנות of the מזבח הפנימי. Rebbe Yehudah says this *derashah* is not necessary, because the *passuk* says about each: באהל מועד – *in the Tent of Meeting*, teaching that the blood must be placed מועד אהל מועד. According to Rebbe Shimon, the phrase "אהל מועד" teaches: שאם – *on all* [the קרנות] mentioned in the מועד אהל מועד. According to Rebbe Shimon, the phrase "אהל מועד" teaches: שאם – *that if the Heichal roof was broken through, he would not sprinkle* the blood. The Gemara clarifies that Rebbe Yehudah derives four מתנות from the word "אשר" – *that is* [in the מועד אהל מועד], and agrees to *darshen* "אהל מועד" the way Rebbe Shimon does.

2. **teaches "את בדם וטבילה" – "את" teaches blisters do not constitute a חציצה** **היקש**

The Baraisa on the previous Daf taught that the word "לפר" in the *passuk* about פר העלם דבר alludes to the פר יום הכפורים. The Gemara discusses what law is derived from this היקש, and Rav Pappa ultimately says: לא נצרכא אלא – *it is only needed* to teach the *halachos* derived from the words "את" and "בדם", and the Kohen's requirement of *dipping* his finger into the blood to sprinkle it. Rav Acha bar Yaakov explains: the word "את" (implying something subordinate to his finger) teaches that the Kohen may sprinkle the blood with blisters on his finger, and they do not constitute a בדם. "חציצה" teaches מעיקרא טבילה – *that the blood should be the amount needed for dipping from the beginning* (i.e., when it is received in a כלי). Meaning, if blood was received in two vessels, each being less than enough for dipping and הזאה, they cannot be combined for הזאה. Finally, "וטבל" – *and he shall dip* (his finger) teaches he must dip his finger into the blood to sprinkle it, ולא מספג – *and he cannot wipe* the blood from the walls of the כלי.

3. **Rebbe Yishmael's kal vachomer equating the avodah of the פר יום הכפורים to another פר**

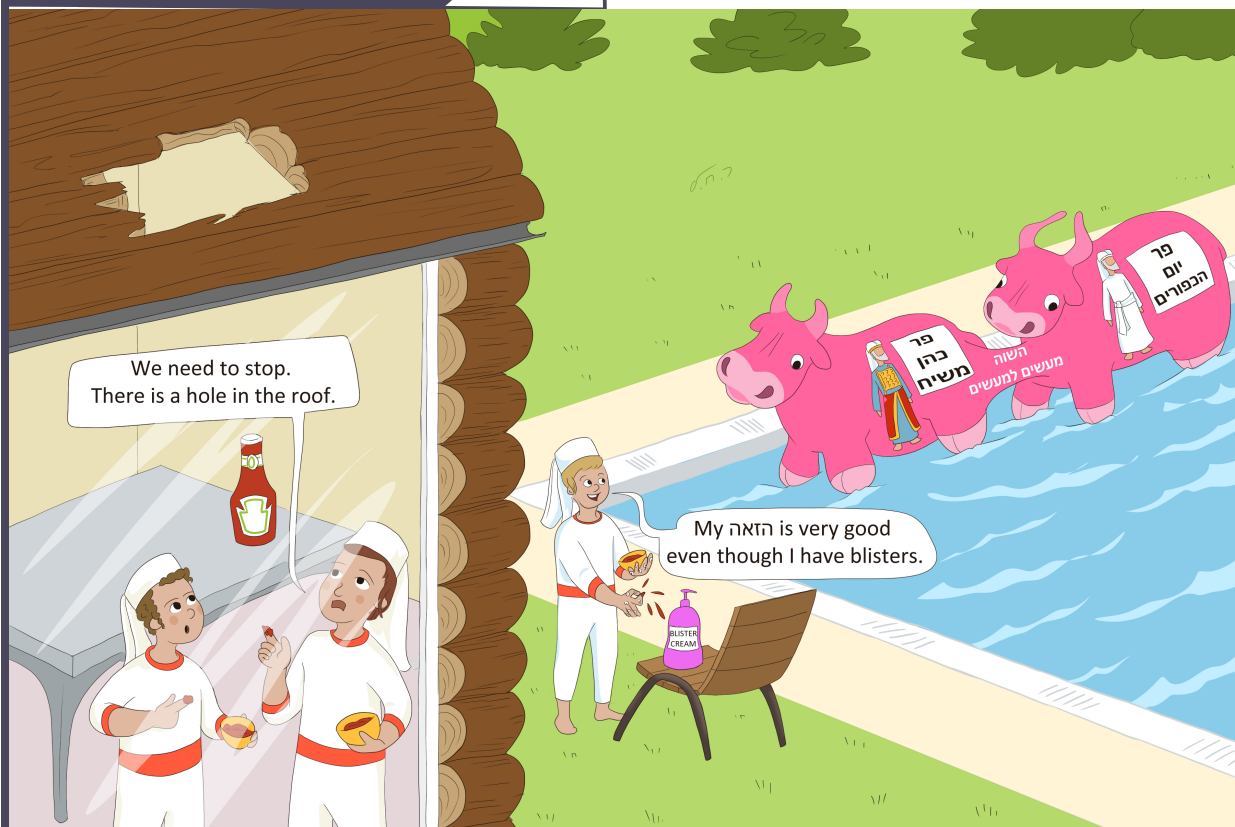
In a Baraisa, Rebbe says the word "לפר" – *to the bull* (written about the פר העלם דבר) comes to include the פר of Yom Kippur לכל מה שאמור בענין דבר. Rebbe Yishmael says this can be derived from a *kal vachomer*: ומה במקום שלא הושוה קרבן לקרבן – *if in a place where a korban is not equated with another korban* (to be brought from the same animal), yet [the Torah] equated the procedure of one with the procedure of the other, then מקום שהושוה קרבן לקרבן – *in a place where* [the Torah] *did* equate a *korban* with another *korban* (to be brought from the same animal) – *is it not logical that it equated one procedure to* [the other] *procedure*? After some discussion, the Gemara ultimately explains: a פר פר – למאי דכתב בהו – *regarding that which was written explicitly about them* (i.e., sprinkling towards the פרוכת and placing on the מזבח with his forefinger). Therefore, a פר יום הכפורים, which is the same animal as a פר כהן משיח, is certainly subject to the same *avodah*, specifically, the laws of "את בדם וטבילה" discussed above. Similarly, the פר יום הכפורים is subject to these laws, derived from עבודת כוכבים, using the same *kal vachomer*.

Siman – Pool

The Kohanim kids who **stopped** practicing *haza'ah* in their **pool** house **when they spotted a hole in the roof**, noticed a friend by the **pool** kept **practicing despite having blisters on his fingers** near where the פר יום הכפורים **פר כהן משיח** and inflatables were floating together, since **they have the same עבודה**.

DAF 40 | דף מ

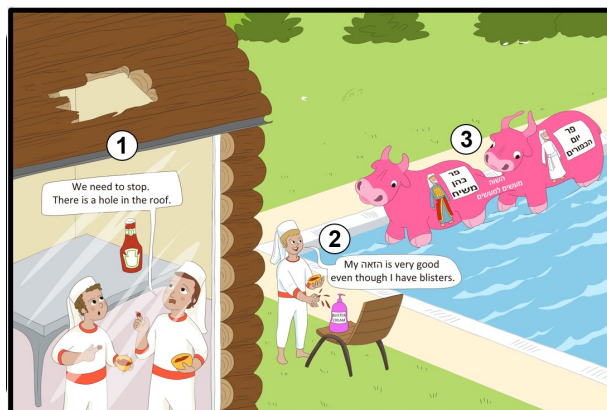
Pool

The Kohanim kids who **stopped** practicing haza'ah in their **pool** house when they spotted a hole in the roof, noticed a friend by the **pool** kept practicing despite having blisters on his fingers near where the **פר יום הכפורים** and **פר כהן משיח** inflatables were floating together, since they have the same **עבודה**.

3 things to remember

1. **פר יום הכפורים** is not performed if the **היכל** roof was broken through
2. **פר יום הכפורים** teaches **את בדם וטבילה** "את בדם וטבילה"
3. Rebbe Yishmael's kal vachomer equating the avodah of the **פר יום הכפורים** to another **פר**

Zevachim – Simanim

פרק ד – בית שמא

דף מא – 41 Daf

1. How can teach that שיערי עבודת כוכבים apply to פר העלם דבר

On the previous Daf, Rebbe Yishmael said that the first mention of "לפר" written in the *pesukim* of פר העלם דבר alludes to פר העלם דבר של ציבור. The Gemara objects that this section is explicitly discussing פר העלם דבר של ציבור, so why would the Torah need to allude to it? Rav Pappa answers that the case of פר העלם דבר is coming to teach that the law of *the diaphragm and two kidneys* being burned on the מזבח should also apply to שיערי עבודת כוכבים. This law is not written explicitly by פר העלם דבר itself (but is derived from פר כהן משיח with a היקש). Therefore, the Torah writes "לפר" so that it is *as if it is written* explicitly in the section of פר העלם דבר *itself*, in order that it should not be a situation of *something learned through a hekesh which in turn teaches that law elsewhere through another hekesh*, which is not a legitimate exposition regarding קדשים.

2. Why פר העלם דבר, פר כהן משיח, and פרוכת, are written regarding שתי כליות and יותרת

A Baraisa of Rebbe Yishmael's yeshiva asks: why are the שתי כליות and יותרת explicitly taught to be burned on the מזבח in the *pesukim* about פר כהן משיח, but are not taught in the *pesukim* about פר העלם דבר? It answers that it is analogous to *a flesh-and-blood king who became infuriated at his dear friend*, ומיעט – *but minimized his wrongdoing because of his love for him*. Similarly, the section about Klal Yisroel's sins, פר העלם דבר, is written briefly, because of Hashem's great love for Klal Yisroel. Another Baraisa asks why the term "פרוכת הקדש" – *the "holy" Paroches* is written regarding פר כהן משיח, but not regarding פר העלם דבר (where it merely says "פרוכת"). It answers that it is analogous to a human king *whose country acted offensively against him*. אם מיעוטה סרחה – *If only a minority of [the country] acted offensively*, פמליא שלו – *his close council still stands*; if a majority sins, then his council is disrupted, because he partially removes himself from them. Similarly, when discussing a sin of a majority of the nation, the פרוכת is not described as "holy."

3. Reish Lakish: Rebbe Meir holds כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה, not מפגלין בחצי מתיר

A Mishnah states that if one has a *minchah* intent while burning the קומץ of a *minchah*, but not while burning its לבונה, Rebbe Meir says the *minchah* is full פיגול and obligates ברת, but the Chochomim say there is no *kares* עד שיפגל בכל. Unless he has *intent for the entire "permitter"*. Since he only had *intent for one of the two essential components* which are מתיר the *minchah*, it is not פיגול. Reish Lakish explains that Rebbe Meir's reasoning is not because he holds מתיר בחצי מתיר – *one can effect פיגול even with intent during part of a מתיר*. Rather, the case is where he placed the קומץ on the מזבח with פיגול intent, and then placed the לבונה silently, without specific intent. Therefore, Rebbe Meir holds כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה – *whoever does several acts does them all according to his first intent*. Since his first act was done with פיגול intent, the others are considered to be with פיגול intent as well, unless he specifically intended otherwise. Reish Lakish infers this position from the Mishnah on Daf 36b, but the Gemara deflects this inference. His position is challenged on the next Daf.

Siman – Grandma

Grandma Kohen sitting in her rocking chair knitting a large blanket with a picture of **the diaphragm and two kidneys of the שיערי עבודה זרה being burned on the מזבח** on it, was babysitting her grandson hiding behind the **פרוכת הקדש** she made that had the **פר כהן משיח** embroidered on it, whose father was serving in the Beis *Hamikdash* and **was מפגל a minchah when he burned the קומץ with piggul intent and then the לבונה without specific intent since כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה**.

דף מא | DAF 41

Grandma

Grandma Kohen sitting in her rocking chair knitting a large blanket with a picture of the **diaphragm and two kidneys of the** **שעירי עבודה זרה** being burned on the **מזבח** on it, was babysitting her grandson hiding behind the **פרוכת הקדש** she made that had the **משיח פר כהן** embroidered on it, whose father was serving in the Beis Hamikdash and was **מפגל** a **minchah** when he burned the **קומץ** with **piggul** intent and then the **לבונה** without specific intent since **עושה כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה**.

3 things to remember

1. How **פר העלם דבר** can teach that **יותרת ושתי כליות** apply to **שעירי עבודה כוכבים**
2. Why **יותרת ושתי כליות**, and **פרוכת**, are written regarding **פר כהן משיח**, but not **פר העלם דבר**
3. **Reish Lakish: Rebbe Meir** holds **כל העושה על דעת ראשונה הוא מפגלין בחצי מתיר עושה**, not

זבחים – סימנים

פרק שלישי – כל הפסולין

דף לה

1. זריקה מהדם שעל הרצפה בערב פסח

תניא רבי יהודה אומר כוס אחד היה ממלא מדם התערובת שאם ישפך אחד מהם נמצא שהוא מכשירו, אמרו לו לרבי יהודה והלא לא נתקבל בכלי, והוא גופיה מנא ידע, כהנים זריזין הן ועבדין הייא ומשתפכין, והלא דם התמצית מעורב בו, רבי יהודה לטעמיה דאמר אין דם מבטל דם, אמר להם רבי יהודה לדבריכם למה פוקקין העזרה, אמרו לו שבח הוא לבני אהרן שיהלכו עד ארכובותיהן בדם, והא דם הוי חציצה, לח הוא ולא הוי חציצה, והא קא מיתוסי מאנייהו, ותנן היו בגדיו מטושטשין ועבד עבודתו פסולה, בהולכת עצים למערכה דלאו עבודה היא, ולעבודה היכי אזלי, אזלי איצטבי

2. לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר דבר שאין דרכו להקטיר

במתני', השוחט את הזבח לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר דבר שאין דרכו להקטיר כשר, ורבי אליעזר פוסל, לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר פחות מכזית כשר, השוחט את הזבח לאכול כזית מן העור ומן הרוטב ומן הקיפה ומן האלל ומן העצמות ומן הגידין ומן הקרנים ומן הטלפים חוץ לזמנו וחוץ למקומו כשר, ואין חייבין עליהן משום פיגול ונותר וטמא

3. פיגול בזבח נתפגל השליל בשליל לא נתפגל הזבח

אמר רבי אלעזר פיגול בזבח נתפגל השליל, בשליל לא נתפגל הזבח, פיגול באלל נתפגלה מוראה, במוראה לא נתפגל אלל, פיגול באימורין נתפגלו פרים, בפרים לא נתפגלו אימורים, רבא אמר אף אן נמי תנינא השוחט את המוקדשים לאכול שליל או שלילא בחוץ לא פיגול, והמולק את התורים לאכול ביציהם בחוץ לא פיגול, והדר תני חלב המוקדשין וביצי תורים אין חייב עליהן משום פיגול ונותר וטמא, הא שליל ושלילא חייבים, אלא לאו ש"מ כאן מחמת הזבח כאן מחמת עצמן ש"מ

סימן: מקהלת ילדים ששרה: לה-לה-לה

כשמקהלת הילדים "זבחים" שרו: שבח הוא לבני אהרן, בעודם עומדים עד ארכובותיהן בדם, ילד אחד עשה שחיטה עם מחשבת חוץ לזמנו לאכול דבר שאין דרכו לאכול כדם, וילד אחר התחפש לשה ועשה קול שני ושר: אני נהייתי פיגול וכן נתפגל השליל שלי.

Siman – Children's Choir Singing La-la-la

As the Zevachim Children's Choir stood in fake blood up to their knees singing the praises of the Kohanim, one boy pretended to do a *shechitah*, and performed a *shechitah* with intent to eat the blood which isn't typically eaten, with another boy dressed up as a sheep who harmonized that he was *piggul* and his little fetus was too.

זבחים – סימנים

פרק שלישי – כל הפסולין

דף לו

1. מחשבה על מנת להניח דמו או אימוריו

במתני', שחטו על מנת להניח את דמו או אימוריו למחר או להוציאן לחוץ רבי יהודה פוסל, וחכמים מכשירין, ע"מ ליתנן על גבי הכבש, שלא כנגד היסוד, וליתנן את הניתנים למעלן למטה, ואת הניתנים למטה למעלן, ואת הניתנים בפנים בחוץ, ואת הניתנים בחוץ בפנים, שיאכלוהו טמאים, שיקריבוהו טמאים, שיאכלוהו ערלים, ושיקריבוהו ערלים, לשבר עצמות הפסח, לאכול הימנו נא, ולערב דמו בדם הפסולים, כשר שאין מחשבה פוסלת אלא בחוץ לזמנו וחוץ למקומו והפסח והחטאת שלא לשמן

2. רבי יהודה סבר מחשבת הינוח פוסל

תניא אמר להם רבי יהודה אי אתם מודים שאם הניחו למחר שהוא פסול, אף חישב להניחו למחר פסול, אלא טעמא דרבי יהודה סברא הוא, וניפלוג נמי ר"י בכולהו, בהי ניפלוג, בשובר עצמות הפסח ולאכול ממנו נא זיבחא גופיה מי מיפסיל, ע"מ שיאכלוהו טמאים ושיקריבוהו טמאים זיבחא גופיה מי מיפסיל, שיאכלוהו ערלים ושיקריבוהו ערלים זיבחא גופיה מי מיפסיל

פרק רביעי – בית שמאי

3. כל הניתנין על מזבח החיצון שנתן במתנה אחת כיפר

במתני', בית שמאי אומרים כל הניתנין על מזבח החיצון שנתן במתנה אחת כיפר, ובחטאת שתי מתנות, ובית הלל אומרים אף חטאת שנתנה מתנה אחת כיפר, לפיכך אם נתן את הראשונה כתיקנה ואת השניה חוץ לזמנה כיפר, ואם נתן את הראשונה חוץ לזמנה ואת השניה חוץ למקומה פיגול וחייבין עליו כרת, ובגמ', תנו רבנן מנין לניתנין על מזבח החיצון שנתנן במתנה אחת שכיפר, תלמוד לומר ודם זבחיך ישפך, ופרש"י, שפיכה אחת משמע דלא כתיב סביב דילפינן מיניה שתי מתנות שהן ארבע

סימן: לולב

מוכר הלולים הכהן שהיה באיחור ושחט קרבן על מנת להניח דמו או אימוריו למחר וס"ל כרבנן דמכשירין, נאמר לו ע"י כהן אחר אי אתה מודה שאם הניחו למחר שהוא פסול, אף חישב להניחו למחר פסול, בעוד מוכר נוסף שהיה באיחור נתן על המזבח החיצון מתנה אחת וכיפר אע"פ שהיה זקוק לתת שתי מתנות.

Siman – Lulav

The Kohen lulav merchant who was in a rush to the *shuk* and held that thinking about leaving the blood until tomorrow won't *passul* the *korbon*, was told by another Kohen that if actually leaving it is *passul*, then thinking about leaving it is too, while another seller rushing out only did one מתנה on the מזבח החיצון for a *korbon* that needed two, which was also כיפר.

זבחים – סימנים

פרק רביעי – בית שמאי

דף לז

1. הניתנין בזריקה שנתנן בשפיכה

הגמ' לעיל הביא הפסוק ודם זבחיך ישפך ללמד הדין דמתנה אחת כיפר במזבח החיצון, להכי הוא דאתא מיבעי ליה לכדתניא מנין לניתנין בזריקה שנתנן בשפיכה יצא, ת"ל ודם זבחיך ישפך, סבר לה כר' עקיבא דאמר לא זריקה בכלל שפיכה ולא שפיכה בכלל זריקה, דתנן ברכך ברכת הפסח פטר את של זבח של זבח לא פטר את הפסח דברי רבי ישמעאל, רבי עקיבא אומר לא זו פוטרת זו ולא זו פוטרת זו, ופרש"י, דקסבר רבי ישמעאל זריקה בכלל שפיכה הלכך מתן דם שלמים שכתב בה זריקה בכלל מתן דם פסח שכתב בה שפיכה, וכי בירך על הפסח פטר את הזבח שהזבח בכלל פסח, אבל בירך על הזבח לא פטר את הפסח שלא מצינו לניתנין בשפיכה שכשרין בזריקה הלכך אין פסח בכלל שלמים, ר' עקיבא אומר אין זו פוטרת את זו, דלית ליה לניתנין בזריקה שנתנן בשפיכה יצא

2. מחלוקת לענין מקור דבכור מעשר ופסח צריך מתן דמים ואימורים

אכתי להכי הוא דאתא מיבעי ליה לכדתניא ר' ישמעאל אומר מתוך שנאמר אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז וגו' למדנו לבכור שטעון מתן דמים ואימורים לגבי מזבח, מעשר ופסח מנין, תלמוד לומר ודם זבחיך ישפך, סבר לה כר' יוסי הגלילי דתניא רבי יוסי הגלילי אומר דמו לא נאמר אלא דמם, חלבו לא נאמר אלא חלבם, לימד על בכור מעשר ופסח שטעון מתן דמים ואימורים לגבי מזבח, בשלמא לרבי ישמעאל דמוקים לה כוליה בבכור היינו דכתיב ובשרם יהיה לך, אלא לרבי יוסי דמוקי ליה נמי במעשר ופסח מעשר ופסח בעלים אכלי ליה מאי ובשרם יהיה לך, אחד תם ואחד בעל מום, לימד על בכור בעל מום שניתן לכהן שלא מצינו לו בכל התורה כולה

3. מתנה אחת או שתיים מעכבים בחטאת

במתני' בריש פירקין איתא דב"ש סברי שתי מתנות מעכבים לחטאת, אמר רב הונא מ"ט דב"ש קרנות קרנות קרנות הרי כאן שש, ארבעה למצוה ושתיים לעכב, ובית הלל קרנת קרנת קרנות הרי כאן ארבע, שלש למצוה ואחת לעכב, ואימא כולו למצוה, כפרה בכדי לא אשכחן, ואיבעית אימא היינו טעמא דבית הלל אהני מקרא ואהני מסורת, אהני מקרא לטפויי חדא, ואהני מסורת לבצורי חדא

סימן: לייזר טאג

במשחק הלייזר-טאג שהשתתפו בו שתי קבוצות - **מתן זריקה ומתן שפיכה**, והמטרה היתה שייתפס אחד מקבוצת מתן **הזריקה ויתן בכלל שפיכה**, ובעוד ששחקן אחד הצליח לירות במטרת **מתן דמים ואימורים של אזור בכור**, **מעשר ופסח**, שני שחקנים התווכחו **אם בחטאת בעינן לכל הפחות שתי מתנות או אף חטאת שנתנה במתנה אחת כיפר**.

Siman – Laser Tag

At the **laser tag** game featuring the **דם זבחיך ישפך** teams, where the goal was **for the שפיכה team to capture a זריקה member**, one player was able to hit the **מתן דמים** target in the **maaser beheimah and pesach** area, while two players were **arguing whether a minimum of one or two מתנות shots were מעכב for the חטאת** challenge.

זבחים – סימנים

פרק רביעי – בית שמאי

דף לח

1. לא מצינו דמים שחציין למעלה וחציין למטה

ותנא מייתי לה (הא דבית הלל דמתנה אחת כשר לחטאת) מהכא, וכפר וכפר וכפר, וכפר אע"פ שלא נתן אלא שלש, וכפר אע"פ שלא נתן אלא שתיים, וכפר אע"פ שלא נתן אלא אחת, והאי מיבעי ליה לגופיה אמר רבא בר אדא מרי אסברה לי אמר קרא כפר ונסלח זו היא כפרה זו היא סליחה, אימא וכפר אע"פ שלא נתן אלא אחת למעלה ושלש למטה, לא מצינו דמים שחציין למעלה וחציין למטה

2. למה אין שיריים נחשבים חציין למעלה וחציין למטה

ולא והתנן הזה ממנו אחת למעלה ושבע למטה, כמצליף, מאי כמצליף מחוי רב יהודה כמנגדנא, והאיכא שירים, שירים לא מעכבי, והאיכא שירים הפנימים, דאיכא דמ"ד מעכבי, בחד מקום קאמרין

3. שלש מתנות שבחטאת יש מהם כתחילתו ויש מהן כסופו

אמר רבי יוחנן שלש מתנות שבחטאות אינן באות בלילה, ובאות לאחר מיתה, והמעלה מהן בחוץ חייב, אמר רב פפא יש מהן כתחילתו ויש מהן כסופו, חוץ, ולילה, זרות, וכלי שרת, קרן, ואצבע, כיבוס, ושירים, כתחלתן, מיתה, לא שריא ולא מפגלא, ולא עיילא לגואי, כסופן

סימן: מרק עוף (דבר לח)

הכהנים הצעירים שהתאמנו עם מרק עוף לעשות זריקה כראוי ולוודא שלא יהיה דמים שחציין למעלה וחציין למטה, לא היתה להם בעיה לשפוך שיריים למטה משום ששירים לא מעכבי, והיו זהירים שלעולם שלש מתנות שבחטאת שלא יבואו בלילה ושלא להעלותן בחוץ.

Siman – Chicken Soup (דבר לח)

The young Kohanim in training using **chicken soup** for practice who made sure **never to do part of a מתנה above the line and part below**, had no problem **pouring** the leftover chicken soup **on the base since pouring isn't מעכב**, and were **careful to never do the last three of a טخت at night or outside the Mikdash**.

זבחים – סימנים

פרק רביעי – בית שמאי

דף לט

1. ראי' דשלוש מתנות אחרונות שבחטאת בעי כיבוס

לעיל אמר רב פפא שלש מתנות אחרונות שבחטאת טעון כיבוס, אמר רב פפא מנא אמינא לה דתנן ניתז מן הצואר על הבגד אינו טעון כיבוס, מן הקרן ומן היסוד אינו טעון כיבוס, הא מן הראוי לקרן טעון כיבוס, וליטעמך מן היסוד אינו טעון כיבוס הא מן הראוי ליסוד טעון כיבוס, אשר יזה כתיב פרט לזה שכבר הוזה, רבינא אמר מן הקרן ממש, ופרש"י, מן הקרן ממש קאמר הא מן הראוי לקרן כגון שלש מתנות שבחטאת טעון כיבוס כדרב פפא, והא דתנן בהו מן היסוד לאו מן היסוד ממש דתידוק מינה הא מן הראוי ליסוד טעון כיבוס ותקשה לך אלא מן הראוי ליסוד קאמר ואשמעינן דמשכלתה זריקה אין השירים טעון כיבוס, דאילו מן היסוד ממש לא איצטריכא ליה, דהשתא מן הקרן אמרת לא מן היסוד מיבעי

2. מקור דשעירי עבודה זרה הוי חטאות פנימיות אבל שעירי רגלים ור"ח הוי חיצוניות

במתני' (לעיל דף לו, עמוד ב) איתא דבמתנות הפנימיות כל המתנות מעכבים, ת"ר ועשה כאשר עשה מה בא ללמוד לכפול בהזאתו ולמד שאם חיסר אחת מכל המתנות לא עשה ולא כלום, אין לי אלא מתן שבע שמעכבות בכל מקום מתן ד' מניין, ת"ל כן יעשה לפר זה פר יום הכפורים, כאשר עשה לפר זה פר כהן משיח, החטאת אלו שעירי עבודת כוכבים יכול שאני מרבה אף שעירי הרגלים ושעירי ראשי חדשים, תלמוד לומר לו, ומה ראית לרבות את אלו ולהוציא את אלו, אחר שריבה הכתוב ומיעט מרבה אני את אלו שמכפרין על עבירת מצוה ידועה ומוציא אני אלו שאין מכפרין על עבירת מצוה ידועה

3. סמיכה ושירים אינו מעכב בחטאת פנימית

הגמ' ממשיך לדרוש הפסוק, וכפר אף על פי שלא סמך, ונסלח אף על פי שלא נתן שירים, ומה ראית לפסול בהזאות ולהכשיר בסמיכה ושירים, אמרת פוסל בהזאות שמעכבות בכל מקום, ומכשיר אני בסמיכה ושירים שאין מעכבות בכל מקום

סימן: טלית

הכהן ששפך את שלושת המתנות שבחטאת על טליתו והיה טעון כיבוס, הגיע בדיוק בזמן להודיע לכהנים ששעירי ר"ח אינם פנימיים ונשרפים כשעירי עבודת כוכבים, בעוד כהן נוסף מיהר מאד לומר להסיר את הטלית בזמן העבודה עד ששכח לעשות סמיכה על חטאת הפנימי ושמוע שדורשים וכיפר אעפ"י שלא סמך.

Siman – Letter (Mailman)

The Kohen mailman delivering the three latter מתנות of a חטאת that spilled on his uniform which would now require כיבוס, arrived just in time to inform the Kohanim that ח"שעירי ר are not like theהזרה שיעירי עבודה זרה which were applied on the מזבח הפנימי, while a second Kohen mailman was in such a rush to deliver his mail that he forgot to do סמיכה on a חטאת and was relieved to hear it's not מעכב.

זבחים – סימנים

פרק רביעי – בית שמאי

דף מ

1. אם נפתחה תקרה של היכל לא היה מזה

תניא למעלה אומר קרן קרנות שתיים, למטה הוא אומר קרן קרנות ארבע דברי ר"ש, כלומר ולמדנו שצריך ד' מתנות במזבח הפנימי בפר כהן גדול ובפר העלם דבר, ר' יהודה אומר אינו צריך הרי הוא אומר באהל מועד על כל האמור באהל מועד, ור"ש האי באהל מועד מאי עביד ליה, באהל מועד מבעי ליה שאם נפתחה תקרה של היכל לא היה מזה, ואידך מאשר, כלומר דריש המתנות מאשר ולמד הא שאם נפתחה תקרה מאהל מועד

2. היקש לפר יום הכיפורים למד 'את בדם וטבילה'

לעיל הביא הגמ' ברייתא דלפר אצל פר העלם דבר היינו פר יום הכיפורים, וכאן הביא הגמ' לענין מה הוקש, אמר רב פפא לא נצרכא אלא לאת דם וטבילה, את אמר רב אחא בר יעקב לא נצרכא להכשיר אמין שבאצבע, בדם שיהא בדם שיעור טבילה מעיקרא, וטבל ולא מספג

3. רבי ישמעאל למד ק"ו מפר העלם דבר לפר יום הכיפורים

תניא כוותיה דרב פפא ועשה כאשר עשה מה ת"ל לפר, לרבות פר יום הכפורים לכל מה שאמור בענין דברי רבי, א"ר ישמעאל ק"ו ומה במקום שלא הושוה קרבן לקרבן הושוה למעשים, מקום שהושוה קרבן לקרבן אינו דין שישוה מעשה למעשה, והגמ' ביאר דקאי על פר העלם דבר של צבור ושעיר של יום הכפורים והכי קאמר, ומה במקום שלא הושוה קרבן לקרבן דהאי פר והאי שעיר הושוו מעשים למעשים למאי דכתב בהו, מקום שהושוה קרבן לקרבן דהאי פר והאי פר אינו דין שהושוו מעשים למעשים, ואתא ליה פר יוה"כ לאת בדם וטבילה מפר כהן משיח, ואתי ליה שעיר יוה"כ משעירי עבודת כוכבים מק"ו

סימן: מים (ברכה)

הילדים הכהנים שהפסיקו להתאמן על הזאה בבית הברכה שלהם כשנפתחה תקרה של היכל הברכה, שמו לב לחבר על יד הברכה שהמשיך להתאמן אפילו שהיה לו אמין שבאצבע, על יד היכן שמצופים בדמות פר יום הכיפורים ופר כהן משיח צפו יחד כיון שהם שווים.

Siman – Pool

The Kohanim kids who **stopped** practicing **haza'ah** in their **pool** house **when they spotted a hole in the roof**, noticed a friend by the **pool** kept **practicing despite having blisters on his fingers** near where the **inflatables** were floating together, since **they have the same** עבודה.

זבחים – סימנים

פרק רביעי – בית שמאי

דף מא

1. למדנו יותרת ושתי כליות מפר העלם דבר לשעירי עבודת כוכבים

לפר (הנכתב אצל פר העלם דבר) זה פר העלם דבר של צבור, והקשה הגמ', הא בציבור גופיה כתיב, אמר רב פפא משום דבעי אגמורי פר העלם דבר של צבור ביותרת ושתי כליות לשעירי עבודת כוכבים, ופר העלם דבר של צבור בגופיה לא כתיב בהיקשא אתי, איצטריך לפר למיהוי כמאן דכתיב ביה בגופיה ולא ליהוי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש

2. למה כתב יותרת ושתי כליות ופרוכת בפר כהן משיח אבל לא בפר העלם דבר

תנא דבי רבי ישמעאל מפני מה נאמרו יותרת ושתי כליות בפר כהן משיח ולא נאמרו בפר העלם דבר של צבור, משל למלך בשר ודם שזעם על אוהבו ומיעט בסרחונו מפני חיבתו, ותנא דבי רבי ישמעאל מפני מה נאמרה פרוכת הקדש בפר כהן משיח ולא נאמר בפר העלם דבר של צבור, משל למלך בשר ודם שסרחה עליו מדינה אם מיעוטה סרחה פמליא שלו מתקיימת, אם רובה סרחה אין פמליא שלו מתקיימת

3. ריש לקיש סבר בר"מ כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה ואין מפגלין בחצי מתיר

תנן התם פיגול בקומץ ולא בלבונה, בלבונה ולא בקומץ רבי מאיר אומר פיגול וחייבין עליו כרת, וחכמים אומרים אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר, א"ר שמעון בן לקיש לא תימא טעמא דר' מאיר דקסבר מפגלין בחצי מתיר, אלא הכא במאי עסקין כגון שנתן את הקומץ במחשבה והלבונה בשתיקה, קסבר כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה, וריש לקיש הביא ראי' ממתני' לעיל (דף לו, עמוד ב) אבל הגמ' מדחה ראי' זו והקשה עליו בדף הבאה

סימן: סבתא/אמא רבה

הסבתא הכהנת שישבה על הכסא המתנדנד וסרגה שמיכה גדולה עם תמונה של היותרת ושתי הכליות של שעירי עבודה זרה נשרפים על המזבח, שמרה על הנכד שלה שהתחבא מאחורי פרוכת הקודש שתפרה והיה ארוג עליה פר כהן משיח, שאביו פיגל כשנתן את הקומץ במחשבה ואע"פ שהלבונה נתן בשתיקה, מ"מ כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה.

Siman – Grandma

Grandma Kohen sitting in her rocking chair knitting a large blanket with a picture of the diaphragm and two kidneys of the זרה עבודה זרה being burned on the מזבח on it, was babysitting her grandson hiding behind the פרוכת הקדש she made that had the משיח embroidered on it, whose father was serving in the Beis Hamikdash and was a minchah when he burned the מנחה with piggul intent and then the לבונה without specific intent since הוא עושה. הוא עושה.

מסכת זבחים

פרק א – כל הזבחים

- ב** House
Most *Korbanos shechted* שלא לשמן are valid, but do not count for the owner's obligation
Even if שחיטה was לשמה, the זריקה must still be done לשמה
Korbanos are דמי כלשמן, but *gittin* are not
- ג** Camel
A *shechted* חטאת לשם חולין is valid (דלאו מינה לא מחריב בה)
תנור a מחיצה, תוכו ולא תוך תוכו
A *shechted* for someone obligated in an עולה is valid
- ד** Door
Source that *korbanos* must be brought לשמה for each of the עבודות
Source that *korbanos* must be brought for the owner's sake ("שינוי בעלים")
פסול *korbanos* brought לשמה are not
- ה** Hay
Reish Lakish's challenge: אם אין מרצין למה באין
An אשם is also "brought" after the owner's death (מותר אשם)
Do יורשים acquire a *korban* when the owner dies and receive *kaparah* with it?
- ו** Sword
Does an עולה atone for an עשה transgressed?
A *korban* does not atone for failure to perform סמיכה
What עצרת of שער is achieved with the second כפרה?
- ז** Gun
A *shechted* חטאת for the sake of someone not liable to any *korbanos*
יש בעלים לאחר מיתה
עולה דורון היא
- ח** Challah
Sources that each *avodah* of a חטאת must be done לשמה
Source for "לעכב", that any חטאת sacrificed לשמה is פסול
שלא לשמו during the year is a שלמים and remains valid
- ט** Teapot
Why there are three sources that a פסח קרבן is treated as a שלמים
חטאת נחשון
What if a חלב חטאת was *shechted* for the sake of a חטאת of וקדשו?
- י** Minyan
Machlokes if מעבודה לעבודה – ex. *Shechting* a חטאת לשמה with intent to do לשמה
Rebbe Eliezer's source to invalidate an אשם שלא לשמו like a חטאת
Source that the blood of an אשם is not applied למעלה
- יא** Stars
Three opinions about which *korbanos* are פסול if their blood enters the היכל
אשם and חטאת are compared to both מנחות
Ben Beseira holds even a פסח שלא לשמו on the morning of Erev Pesach is פסול
- יב** 12 Bros
How a *korban pesach* is valid according to Ben Beseira (לילה אין מחוסר זמן)
Three principles of דחוי
Temporary דיחוי of a *korban* (מומר, שוטה, or בית דין)
- יג** BM Boy
Machlokes if הילוך – bringing the blood לשמה invalidates
פיגול is made with עבודות which are מעכב, and intentions for לזמנו
טבילת אצבע מפגלת בחטאת פנימית

מסכת זבחים

פרק א – כל הזבחים

- יד** Hands
 Rebbe Shimon agrees that improper מחשבות during הולכה invalidates them
 הולכה בזר
 שחיטה לא עבודה היא
- טו** Fruit bowl
 Is it possible to rectify? – הולכה שלא ברגל
 (or the reverse) הולכי זר והחזירו כהן וחזר והולכו
 קבלת הדם disqualified people and methods for

פרק ב – כל הזבחים שקבלו דמן

- טז** Toes
 מחלל עבודה that a זר is
 מחלל עבודה that אונן is
 An avodah regarding a ציבור
- יז** Used Car
 The necessity for the Torah to write that טמא, טבול, and מחוסר כפורים all invalidate avodah
 פרה אדומה of a זב can burn the כפורים
 Source that מחוסר בגדים invalidates avodah
- יח** Chuppah
 Additional novelties taught for בגדים (e.g., יתור)
 which are too long or too short raised with the אבנט
 Three-cornered and five-cornered garments regarding ציצית
- יט** Yacht
 Numerous questions about חציצה regarding בגדי כהונה
 The procedure for קידוש ידים ורגלים
 לינה מועלת בקידוש ידים ורגלים
- כ** Cafe
 Does the כיור's water become disqualified with לינה?
 Rebbe Yochanan: קידוש ידים ורגלים for תרומת הדשן is valid for the whole day
 קידוש ידים ורגלים disqualified if טמא or יציאה
- כא** Car
 Can one be מקדש ידים ורגלים inside the כיור?
 Machlokes when the מי כיור is disqualified, and the requirement to submerge the כיור
 The כיור must have enough water to be מקדש four Kohanim
- כב** Cab
 כל המשלים למי מקוה משלים למי כיור לרביעית אינו משלים
 מיים חיים must be מי כיור
 Machlokes if זקני דרום: a טמא is for a יחיד
- כג** Kugelach
 To which tumah does התהום apply?
 הותרה מכללה, i.e. tumah, which is "עון הקדשים" for מרצה
 Source that avodah of a יושב is invalid: לעמוד לשרת
- כד** Pitcher
 A Kohen with one foot on a כלי, etc., and one foot on the floor
 If a Kohen stood on a detached floor stone, or in its empty space
 כל מקום שנאמר אצבע וכהונה אינה אלא ימין
- כה** Silver A.
 פרם must be directly from the קבלת הדם
 קבלת הדם regarding אור שאין סופו לנוח כמונח דמי
 A korban's ear develops a מום after shechitah

מסכת זבחים

פרק ב – כל הזבחים שקבלו דמן

- כו**
Coup
- If the Kohen must stand in the required place of *avodah* during קבלה or שחיטה
 - If the Kohen or animal is suspended in the air during שחיטה or קבלה
 - Shmuel: שלא במקומו כמקומו דמי (for the owner's כפרה, but not to permit the בשר)
- כז**
Kazoo
- Only זריקה which would permit the meat for consumption makes פיגול
 - Machlokes* about "יאספנו" (collecting improperly placed blood from the מזבח to redo זריקה)
 - Which פסולין can the מזבח הפנימי be מקדש?
- כח**
Strong Man
- עור אליה כאליה דמי
 - Source for חוץ למקומו and חוץ לזמנו פרשת צו: the *pesukim* פרשת קדושים and פרשת צו
 - כולהו מקרא אריכא אתיין
- כט**
Cot
- Proof that the *passuk* in צו is about intent for לזמנו, not eating נותר
 - מחשבות requires פיגול, קרב המתיר כמצותו, without other disqualifying עבודה
 - Machlokes* if the order of מחשבות matters, and if the *machlokes* is by two or even one
- ל**
Melamed
- One who said "לחצות" instead of תמורת שלמים
 - Are two מחשבות during שחיטה like a case of לחצות?
 - Machlokes* if Rebbe Meir's opinion is based on תפוס לשון ראשון
- לא**
Judge
- Two half-זיתים לזמנו חוץ למקומו and one half-זית of חוץ למקומו
 - Intent for dogs or fire to consume the *korban* חוץ לזמנו
 - כדי אכילת פרס to be eaten longer than כזית

פרק ג – כל הפסולין

- לב**
Lab
- Shechitah* by זר, etc., is valid, even לכתחילה
 - ביאה במקצת שמה ביאה
 - A recovering מצורע saw קרי just before Pesach (הואיל והותר לצרעתו הותר לקיריו)
- לג**
Peg Leg
- Why a מצורע cannot extend his hands into the עזרה to do סמיכה on his אשם
 - Why the מצורע cannot fully enter the עזרה to do סמיכה on his אשם
 - A *tamei* person who touches *kodashim* foods
- לד**
Ladder
- A *tamei* who eats *kodashim* before זריקה vs. a טהור who eats *tamei kodashim* before זריקה
 - Does a פסול make שיריים; does one כוס makes others שיריים?
 - Ex. Was מקבל in his right hand and then placed the *kli* in his left hand
- לה**
Choir
- זריקה of blood from the floor on Erev Pesach, and why the עזרה was plugged
 - Intent to eat something not meant to be eaten – ex. blood
 - Parts of *korbanos* which cannot make פיגול, but become פיגול together with the *korban* - ex. שליל
- לו**
Lulav
- Other intentions to transgress the laws of a *korban* – ex. Intending to leave its blood until next day
 - Rebbe Yehudah holds הינוח – *intent to leave a korban* past its time invalidates it
 - One מתנה is adequate בדיעבד for *korbanos* of the חיצון

מסכת זבחים

פרק ד – בית שמאי

לז

Laser Tag

- Machlokes if a *korban* requiring זריקה is יוצא with שפיכה – pouring
- Machlokes about the source that *bechor*, *maaser*, and *pesach* require מתן דמים ואימורים
- Machlokes if one or two מתנות of a חטאת is מעכב

לח

Soup

- לא מצינו דמים שחציין למעלה וחציין למטה
- חציין למעלה וחציין למטה Why שירים's placement is not an example of
- The last three מתנות of a חטאת have some *halachos* like the first מתנה, and some like the שירים

לט

Letter

- Proving that the three מתנות of חטאת require כיבוס
- Source that שעיירי ר"ח and שעיירי רגלים are not חטאות פנימיות, but שעיירי ע"ז are not
- חטאת הפנימית for a מעכב are not שירים and סמיכה

מ

Pool

- הזאה is not performed if the היכל roof was broken through
- חציצה "את" – "את בדם וטבילה" teaches פר יום הכפורים to היקש
- פר to another פר יום הכפורים Rebbe Yishmael's *kal vachomer* equating the *avodah* of the

מא

Grandma

- הניתנין על מזבח הפנימי of מתנות numerous with some of the פיגול
- בחוץ *minchah* of a כזית who offers one who exempts Rebbe Eliezer
- How can מתיריו for a מחשבת פיגול after מתנות qualify?

מסכת זבחים

פרק א – כל הזבחים

ב House	כל הזבחים שנבחו שלא לשמן כשרים אלא שלא עלו לבעלים אף ששחטו שלא לשמן זריקה צריך להיות לשמה סתמן כלשמן משא"כ בגט
ג Camel	חטאת לשם חולין כשר, דלאו מינה לא מחריב בה תוכו ולא תוך תוכו, מחיצה בתנור חטאת שנזבחה למי שמחויב עולה
ד Door	מנלן דבעינן זביחה לשמה מקור דשינוי בעלים פוסל מקור דשאר קרבנות שלא לשמן כשרין
ה Hay	קושיות ריש לקיש, אם אין מרצין למה באין אשם נמי מיייתי אחר מיתה, מותר אשם האם היושין יורשים קרבן
ו Sword	האם עולה מכפר אעשה דלאחר הפרשה אם לא סמך כאילו לא כיפר וכיפר מה מכפר שעיר שני של עצרת
ז Gun	חטאת שנשחטה למי שאינו מחויב קרבן מחלוקת אם יש בעלים לאחר מיתה עולה דורון הוא
ח Challah	מקור דחטאת שלא לשמה פסול פסול לעכב בחטאת שלא לשמה פסח שאר ימות השנה שלמים וכשר שלא לשמו
ט Teapot	ג' מקורות דפסח כשלמים מחשבה לחטאת נחשון מחשבה לחטאת דטומאת מקדש וקדשיו
י Minyan	מחלוקת אם מחשבין מעבודה לעבודה מקור לדין ר' אליעזר, אשם שלא לשמה פסול כחטאת מקור דדם אשם למטה
יא Stars	איזה דמים פסול כשמכניסים אותו להיכל מנחות הרי הם כחטאת וכאשם בן בתירא סבר פסח ב"ד בבקר פסול שלא לשמה
יב 12 Bros	היאך קרבן פסח כשר לבן בתירא, לילה אין מחוסר זמן רבי יוחנן סבר בעלי חיים נדחין נדחה ונראה אם אמרין הואיל ונדחה ידחה
יג BM Boy	מחלוקת אם הילוך שלא לשמה פסול כל עבודה שמעכב מפגל, והמחשבה על "אכילות" חוץ לזמנו טבילת אצבע מפגלת בחטאת פנימית

מסכת זבחים

פרק א – כל הזבחים

יד Hands	מודה רבי שמעון בהולכה דחטאת הפנימית דשלה לשמה פוסל הולכה בזר שחיטה לאו עבודה היא
טו Fruit bowl	הולכה ברגל הוליכו זר והחזירו כהן וחזר והוליכו או להיפוך מי פסול לקבלת הדם

פרק ב – כל הזבחים שקבלו דמן

טז Toes	מקור דזר מחלל עבודה מקור דאונן מחלל עבודה אונן לענין קרבן ציבור
ז Used Car	צריכותא למכתב טבול יום וטמא ומחוסר כיפורים מחללין עבודה מחלוקת אם מחוסר כפורים דזב כשר בפרה מקור דמחוסר בגדים מחלל עבודה
יח Chuppah	עוד חידושים בענין מחוסר בגדים, כגון יתור כו' בגדי כהונה ארוכים או קצרים או סילקן על ידי אבנט בגד של ג' כנפות או ה' כנפות לענין ציצית
יט Yacht	שאלות בענין חציצה בבגדי כהונה קידוש ידיים ורגלים מחלוקת אם לינה מועלת בקידוש ידיים ורגלים
כ Cafe	האם מי כיור נפסלין בלינה קידוש ידיים ורגלים לתרומת הדשן קדיש לכל היום אם יציאה או טומאה פוסל קידוש ידיים ורגלים
כא Car	מהו לקדש ידיו ורגליו בכיור מחלוקת מתי נפסלין מי כיור, וגזירת שיקוע כיור צריך מים לקדש בו ארבעה כהנים
כב Cab	כל המשלים למי מקוה משלים למי כיור לרביעית אינו משלים מחלוקת אם מי כיור צריך מים חיים זקני דרום, טמא מת מרצה לקרבן יחיד
כג Kugelach	על איזה טומאת אמר ההלכה של טומאת התהום ציץ מרצה לעון הקדשים, טומאה שהותרה מכללה מקור דיושב פסול לעבודה, לעמוד לשרת
כד Pitcher	רגלו אחת על הכלי ורגלו אחת על הרצפה נדלנדלה האבן ועמד עליה כל מקום שנאמר אצבע וכהונה אינה אלא ימין
כה Silver A.	קבלת הדם מן הפר אזיר שאין סופו לנוח לענין קבלת הדם הצורם אזן הפר

מסכת זבחים

פרק א – כל הזבחים

כו Coup	- אם בענין כהן במקום עבודה לשחיטה וקבלה - תלה ושחט או תלה לשוחט לענין שחיטה וקבלה - שמואל סבר שלא במקומו כמקומו דמי לכפרה ולא להתיר את הבשר
כז Kazoo	- זריקה דשריא בשר באכילה מייתי לידי פיגול - מחלוקת לענין יאספנו אם ניתן הדם שלא במקומו - איזה פסולין מקדש מזבח הפנימי
כח Strong Man	- עור אליה כאליה דמי - מקור לחוץ לזמנו וחוץ למקומו, פסוקים בפרשת צו ופרשת קדושים - כולהו מקרא אריכא אתיין
כט Cot	- ראי' דהפסוק בפרשת צו קאי על מחשבת חוץ לזמנו ולא אכילת נותר - אינו פיגול אלא אם כן קרב המתיר כמצותו - מחלוקת אם סדר המחשבה מעכב בדין פיגול, ועבודה אחת או שתי עבודות
ל Melamed	- לחצות תמורת עולה תמורת שלמים - אם שתי מחשבות בשחיטה נחשב כלחצות - מחלוקת אם שיטת רבי מאיר משום תפוס לשון ראשון
לא Judge	- חצי זית חוץ לזמנו חצי זית חוץ למקומו וחצי זית חוץ לזמנו - אכילת כלבים ואש כאכילה נחשב לענין פיגול - כזית בשני בני אדם מהו, כדי ביותר מכדי אכילת פרס מהו

פרק ג – כל הפסולין

לב Lab	- שחיטה בזר כשירה אפילו לכתחילה - ביאה במקצת שמה ביאה - מצורע שראה קרי בשמיני שלו ערב פסח, הואיל והותר לצרעתו הותר לקיריו
לג Peg Leg	- למה אין מצורע עושה סמיכה בהושטת ידיו לעזרה - למה אין מצורע נכנס לעשות סמיכה - טמא שנגע בקדש
לד Ladder	- טמא שאכל בשר קדש לפני זריקת דמים - פסול מהו שיעשה שירים - כל שבידו לא הוי דחוי
לה Choir	- זריקה מהדם שעל הרצפה בערב פסח - לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר דבר שאין דרכו להקטיר - פיגול בזבח נתפגל השליל בשליל לא נתפגל הזבח
לו Lulav	- מחשבה על מנת להניח דמו או אימוריו - רבי יהודה סבר מחשבת הינוח פוסל - כל הניתנין על מזבח החיצון שנתן במתנה אחת כיפר

מסכת זבחים

פרק ד – בית שמאי

לז

Laser Tag

הניתנין בזריקה שנתנן בשפיכה
מחלוקת לענין מקור דבכור מעשר ופסח צריך מתן דמים ואימורים
מתנה אחת או שתיים מעכבים בחטאת

לח

Soup

לא מצינו דמים שחציין למעלה וחציין למטה
למה אין שיריים נחשבים חציין למעלה וחציין למטה
שלש מתנות שבחטאת יש מהם כתחילתו ויש מהן כסופו

לט

Letter

ראי' דשלש מתנות אחרונות שבחטאת בעי כיבוס
מקור דשעירי עבודה זרה הוי חטאות פנימיות אבל שעירי רגלים ור"ח הוי חיצוניות
סמיכה ושירים אינו מעכב בחטאת פנימית

מ

Pool

אם נפתחה תקרה של היכל לא היה מזה
היקש לפר יום הכיפורים למד 'את בדם וטבילה'
רבי ישמעאל למד ק"ו מפר העלם דבר לפר יום הכיפורים

מא

Grandma

למדנו יותרת ושתי כליות מפר העלם דבר לשעירי עבודת כוכבים
למה כתב יותרת ושתי כליות ופרוכת בפר כהן משיח אבל לא בפר העלם דבר
ריש לקיש סבר בר"מ כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה ואין מפגלין בחצי מתיר

מסכת זבחים

בחינה דף ב – מא

- א. שאלות בענין חציצה בבגדי כהונה
- ב. בגדי כהונה ארוכים או קצרים או סילקן על ידי אבנט
- ג. קידוש ידים ורגלים
- ד. חטאת שנשחטה למי שאינו מחויב קרבן
- ה. למדנו יותרת ושתי כליות מפר העלם דבר לשעירי עבודת כוכבים
- ו. מחלוקת לענין יאספנו אם ניתן הדם שלא במקומו
- ז. כיור צריך מים לקדש בו ארבעה כהנים
- ח. אויר שאין סופו לנוח לענין קבלת הדם
- ט. תוכו ולא תוך תוכו, מחיצה בתנור
- י. מחלוקת אם סדר המחשבה מעכב בדין פיגול, ועבודה אחת או שתי עבודות
- יא. רא"י דשלוש מתנות אחרונות שבחטאת בעי כיבוס
- יב. מתנה אחת או שתיים מעכבים בחטאת
- יג. זריקה דשריא בשר באכילה מיייתי לידי פיגול
- יד. איזה דמים פסול כשמכניסים אותו להיכל
- טו. רבי יהודה סבר מחשבת הינוח פוסל
- טז. שחיטה לאו עבודה היא
- יז. רבי ישמעאל למד ק"ו מפר העלם דבר לפר יום הכיפורים
- יח. כל עבודה שמעכב מפגל, והמחשבה על "אכילות" חוץ לזמנו
- יט. לא מצינו דמים שחציין למעלה וחציין למטה
- כ. מקור דזר מחלל עבודה
- כא. מחלוקת אם לינה מועלת בקידוש ידים ורגלים
- כב. אף ששחטו שלא לשמן זריקה צריך להיות לשמה
- כג. סמיכה ושירים אינו מעכב בחטאת פנימית
- כד. הוליכו זר והחזירו כהן וחזר והוליכו או להיפוך
- כה. שמואל סבר שלא במקומו כמקומו דמי לכפרה ולא להתיר את הבשר
- כו. כולהו מקרא אריכא אתיין
- כז. ריש לקיש סבר בר"מ כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה ואין מפגלין בחצי מתיר
- כח. מקור לדין ר' אליעזר, אשם שלא לשמה פסול כחטאת
- כט. מחשבה על מנת להניח דמו או אימוריו
- ל. אם נפתחה תקרה של היכל לא היה מזה

י	כ	ל	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל	
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל				
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח						